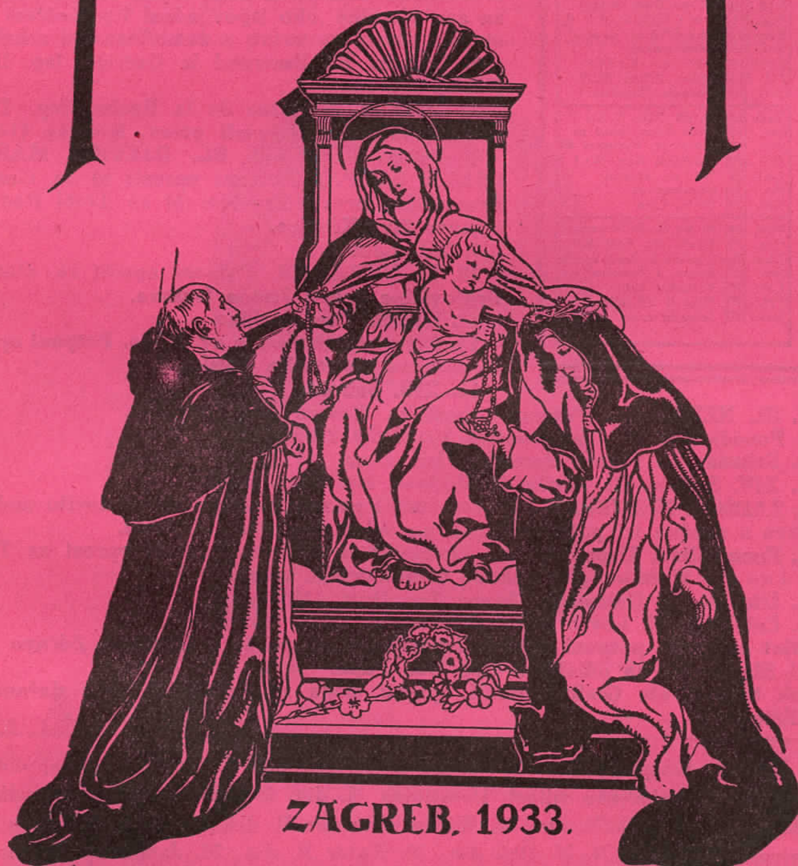
Poštarina u gotovom.

GOSPINA KRUNICA

ZAGREB. 1933.

GOD. X VII. BROJ 9

IZDAVAJU OCI DOMINIKANCI

GOSPINA KRUNICA jest glasilo svih bratovština Rozarija i svih zadruga Vječnog i Živog Rozarija u našim krajevima. Izlazi 1. svakoga mjeseca.
PRETPLATA: redovita D 10.—, potporna D 15.—. Za inozemstvo D 25.—.
ČLANCI I DOPISI za glasnik neka se šalju UREDNIŠTVU, a pretplata i milodari UPRAVI Glasnika »GOSPINA KRUNICA«, Zagreb, Kažotićev trg br. 4. Naš ček br. 36.817. Telef. 64-14.

RUJAN

Dani		Za rimokatolike
Pet.	1	Egidije, Verena
Sub.	2	Zenon, Maksima
Ned.	**3**	**13. po Duh.,** Serafija
Pon.	4	Rozalija djev.
Utor.	5	Laurencije, Justinijan
Srij.	6	Zaharija prorok
Četv.	7	Bl. Marko Križev.
Pet.	8	Mala Gospa (R. BDM)
Sub.	9	Petar Klaver, Gorgonij
Ned.	**10**	**14. po Duh.,** Nikola
Pon.	11	Prot i Hijacint, P.
Utor.	12	Ime Marijino
Srij.	13	Amat biskup
Četv.	14	Uzv. sv. Križa
Pet.	15	Sedam žalosti BDM.
Sub.	16	Ljudmila, Ciprijan
Ned.	**17**	**15. po Duh.,** R. sv. Fr
Pon.	18	Josip Kupertinski pr.
Utor.	19	Januarije, Pompoza
Srij.	20	Eustahije, Kan. (Kv.) †
Četv.	21	Matej apostol
Pet.	22	Mauricije m. †
Sub.	23	Tekla, Lino †
Ned.	**24**	**16. po D.,** BDM za o s
Pon.	25	Kleofa m., Kamilo
Utor.	26	Ciprijan i Justina
Srij.	27	Kuzma i Damijan
Četv.	28	Većeslav knez
Pet.	29	Mihovil arkandeo
Sub.	30	Jeronim crkv. uč.

DOMINIKANSKI KALENDAR

2. XI. Subota.
3. I. NEDJELJA. Bl. Gvala iz Brescie. Isp. Dom. (1244.). Dva potpuna oprosta za članove Bratovštine presv. Krunice: a) ako pohode crkvu Bratovštine; b) ako prisustvuju ophodu i pohode crkvu Bratovštine.
4. Ponedjeljak. Bl. Katarina iz Raconigi-a. Dj. Dom. (1547.).
5. Utorak. Spomen svih pokojnih rođaka i dobročinitelja dominikanskoga Reda. Potpuni oprost za sve vjernike ,ako ispovijeđeni i pričešćeni pristupaju Službi za mrtve u dominikanskoj crkvi.
6. Srijeda. Bl. Bertrand iz Garrige. Isp. Dom. (1230.).
7. Četvrtak. Bl. Alan de la Roche. Isp. Dom. Osobiti širitelj pobožnosti presv. Krunice (1475.).
8. Petak. ROĐENJE BL. DJEVICE MARIJE (MALA GOSPA). Potpuni oprost: a) za članove Bratovštine presv. Krunice; b) za Treći Red, za članove Žive Krunice.
9. XII. Subota.
10. II. NEDJELJA. Potpuni oprost za članove Bratovštine presv. Imena Isusova.
12. Utorak. Ime Marijino.
14. Četvrtak. Uzvišenje sv. Križa. Potpuni oprost za članove Anđeoske Vojske.
16. XIII. Subota.
17. III. NEDJELJA. Potpuni oprost za članive Žive Krunice.
18. Ponedjeljak. Bl. Ivan Massias. Isp. Dom. (1655.).
20. Srijeda. Bl. Franjo Possadas. Isp. Dom. (1713.).
23. XIV. Subota. Bl. Marko iz Modene. Isp. Dom. (1498.).
24. ZADNJA NEDJELJA. Potpuni oprost za sve vjernike ako redovito mole u društvu s drugim tri puta sedmično po jedan dio presv. Krunice.
25. Ponedjeljak. Uspomena sv. Dominika u Surianu. Potpuni oprost za Treći Red i za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu.
26. Utorak. Bl. Dalmacije Moner. Isp. Dom. (1341.).
28. Četvrtak. Bl. Lovro iz Ripafratte. Isp. Dom. (1457.).
Uvjet za svaki potpuni oprost: Ispovijed i pričest te 6 Očenaša, Zdravo Marija i Slava Ocu na odluku svetog Oca Pape.
Dok traje Sveta Godina gornji oprosti mogu se namijeniti samo dušama u Čistilištu.

Darovi »Gospinoj Krunici«. Baković Pavica din. 5, Restović Juraj din 10 za zahvalu za primljenu milost, Hrestinjak M. din. 5, Škarica-Živkov Ana din 5, Jedlička J. din. 5, N. N. din. 10, Wiederkehz don P. din. 5, Jakoblić Danica din. 5, Tripalo B. din. 5, N. N. Dbk din. 30, Roter R. din. 20, Jamnicky M. din. 5, Vranicani Ita din. 5, Vuksan K. din. 5, Pompe Vj. din. 5, Krušlin M. din. 15, Gvozdanović pl. M. din. 35, Srečec J. din. 5, Zeininger B. din. 25, Res A. din. 25, Palčec J. din. 5, Dender Jela din. 5, Mitrović Ina din. 15; Novak Nikola din. 10, Jakoša D. din. 10 za primljenu milost, Vielah Irma din. 20 za primljenu milost, Vodogažec udv. Olga din. 5, Volner M. din. 5, Pavošević I. din. 5, Rajšp A. din. 5, Mijatović A. din. 5 za podijeljeno zdravlje sestrice Nedjeljke, Prpić Ankica din. 5.

GOSPINA KRUNICA

GLASNIK POBOŽNOSTI MAJKE BOŽJE

GOD. XVII. ZAGREB, RUJAN 1933. BROJ 9

TREĆE ŽALOSNO OTAJSTVO

ISUS TRNJEM OKRUNJEN.

Dok je Isus javno propovijedao, često je govorio o svome kraljevstvu, o kraljevstvu koje je došao da utemelji. Sam Pilat nazvao ga je kraljem Židova, pa njegovi vojnici, nahuckani od farizeja i svećenika htjedoše da ruglu izvrgnu ovo njegovo dostojanstvo, a to s novim i nečuvenim mukama. Od drača, što je iz zemlje nicao, poslije grijeha Adamova, saviše krunu novome Adamu, pa mu je svom silom natakonuše na glavu, e da Sionske kćeri, kako kaže prorok, izađu i vide svog kralja, okrunjena krunom, kojom ga je okrunila neharna Sinagoga. Ko da pojmi teške boli, što dragi Spasitelj snaša u najdelikatnijoj strani svoga tijela, u glavi!

Trnovo krunjenje Isusovo. (Naslikao Knackfuss).

A da kraljevsko ime i dostojanstvo bude potpuno izrugano i zlostavljeno, zagrnuše ga starom, razdrpanom haljinom, da mu služi

mjesto grimiznoga plašta, a kao žezlo u zavezane ruke postaviše mu prostu trstiku, pa mu se onda porugljivo klanjaju i kao bijesni viču: zdravo kralju Židova. Nu ovog puta prevariše sami sebe.

Vojnici, opaža sv. Ćiril, natakmuše na glavu Isusovu krunu; što mari da je od drača? A sv. Atanasij dodaje, da i sami ne znaju, klanjaju mu se kao Bogu, priznavaju ga kraljem, nazivlju ga prorokom. Trnova kruna nije no sredstvo, da se postigne kruna slave, put do Božjeg kraljevstva, koje nije od ovog svijeta. Doći će dan, kad će Krist dobiti krunu, i on će se pokazati u potpunom svom kraljevskom dostojanstvu, kao pobjednik, da pobijedi. Dok molimo krunicu i promatramo svog milog Isusa, trnovom krunom okrunjena, molimo ga i zaklinjimo za grozne muke, koje je podnio u okrutnom krunjenju, da nam u onaj veseli, a ujedno i strašni dan ne bude oštri sudac, već blagi Spasitelj. Stoga ga molimo, da odmah sad zavlada i kraljuje u našem srcu, u cijelom našem biću. Često ga pozdravljajmo: Budi hvaljen Isus Krist, naš Kralj do vijeka! Krist pobjeđuje, Krist kraljuje, Krist vlada do vijeka!

Sa svojim oštrim dračama u glavi, naš Otkupitelj htio je da zadovolji vječnoj Pravdi za kazne, što joj dugujemo za tolike grešne misli, nečiste predodžbe, krive sudove, nepravedne sumnje, hotimične rastresenosti i nepomnje pri molitvi i ostalim duhovnim vježbama.

No Otkupitelj s ovim užasnim svojim mukama hoće da smete našu oholost, uništi u nama ispraznost, samodopadnost, svojeljublje, skrši želje neodvisnosti, superiornosti, i zato dozvoljava, da bude okrunjen kao kralj rugla i sramote, On, pravi naš Kralj, Kralj vječni i neumrli, Kralj neba i zemlje, Kralj po kome kraljevi kraljuju, i zakonodavci kroje pravedne zakone. A poslije trnove krune slijede zaušnice, pljuvotine, udarci, poruge ... i naša oholost još ne popušta, još nije zasramljena.... Jesmo li uvjereni, da smo obdareni kakovom vrlinom, koja nas uzdiže nad ostale ljude, slavimo Boga, njemu pripišimo sve što je u nama dobra, jer je sve to isključivo njegovo, a sebi pridržimo ono što je isključivo naše, grijeh, mane i poroke. Muči li nas napast oholosti, ispraznosti, predstavimo si, da su ti naši zahtjevi ruglu izvrgnuti u osobi Isusa Krista, koji mjesto biserne krune nosi snop oštrih drača, mjesto kraljevskog plašta crvenu odrpinu, mjesto zlatnog žezla, tanku trstiku, koga podrugljivo pozdravljaju: Zdravo kralju Židova! Dobri Bože, ponizi, smeti moju oholost. Daj da upoznam svoju bijedu i nevolju...

Rado primajmo drače tjelesnih patnja: nije pravo, da dok je glava trnjem okrunjena, udovi istog tijela plivaju u nasladama i uživanju.

K.

ALIČIN ROZARIJ

Čuvala ga je kao uspomenu svoje umiruće majke, ali se već odavno zrnca toga Rozarija nijesu sklizala niz Aličine prste. Njezine usne više nijesu šaptale one slatke molitve, jer su se otvarale samo u kazalištima prenapučenih gradova.

Jadne li djevojčice! Iza kako je ostala sirota u šesnaestoj godini s jedinim bratom, koji je nije mnogo ljubio, dražesna, darovita, s tako lijepim glasom, popusti molbama nekoga kazališnog poduzetnika, koji je htio učiniti od nje pjevačicu. Ostavi svoje seoce, majčin grob, svoju čednu i pustu kućicu, u kojoj ipak proživi vedrih časova — i poda se kazalištu.

Već su otada bile prošle četiri godine, a vjerski osjećaji, usađeni joj s tolikom ljubavlju od siromašne majke, bili su izbrisani iz njezina srca. Opojena pljeskom, okružena lagodnošću i sjajem, nije na drugo mislila doli na uživanje. Više nije vjerovala, dapače vjerskim se dužnostima ismijavala.

Ove večeri ili bolje ove noći, povrativši se umorna iz kazališta, gdje je bila pozdravljena burnijim pljeskom nego obično, i odlažući svoje dragulje, napipa nekakvu kutijicu te je bez promišljanja otvori. Iz nje se pokažu crna zrnca sv. Krunice, koja su izgledala, kao da govore o smrti i pokori. Alica se na to nestrpljivo okrene i promrmlja: gluposti! Ali joj glas na usnama zamre, a na velikim i plavim očima zasvjetluca joj se suza, koju tek s mukom zadrži... Nije htjela, da je takovo ganuće obuzme, pa zatvori brzo kutijicu, brižno se svlači te zavuče u krevet s nadom, da će san odagnati te misli.

Ali kako da spava? Ovaj sv. Rozarij govorio je njezinoj duši jezikom sasvim drukčijim od onoga njezinih laskavaca. Sada joj sinu pred oči sav prošli život, a slatke uspomene na one dane nevinosti uzbude joj u srcu silno grizodušje... Prestavi joj se pred oči mala, čedna djevojčica, u onoj priprostoj kućici, siromašna a ipak sretna u svojem siromaštvu, jer je imala Isusa u svom srcu. Vidjela je, kako sjedi kod svoje majke i neumorno radi slušajući, gdje joj govori o Isusu i Mariji, o kreposti i Raju, kamo je njezin otac čeka. Koliko li mira u toj bijeloj sobici! Koliko miline u tim priprostim razgovorima! Mira i sreće, kakove nije više nigda okusila...

Pobožno je majka prebirala sv. Krunicu žarko moleći one svete molitve, a kada bi je Alica zapitala, zašto toliko moli, odgovorila bi: Razgovaram s Gospom, kćerko. Ona me sluša... I ova me molitva jača i veseljem ispunja u onim strašnim časovima, kada se čini, da je

sve izgubljeno, sve propalo... Na to bi razblaženo i pobožnim smiješkom poljubila sv. Krunicu, te dala i njoj da je i ona poljubi.

O taj Rozarij! Koliko ga je puta izmolila s njome pred Gospinim kipom u njihovoj seoskoj crkvi — u onoj crkvi, u kojoj bi pripuštena prvoj sv. Pričesti, i u kojoj primi znakove Kćeri Marijine — te i ondje u malom grobištu, uz drveni križ, koji se je dizao na očevom grobu! A na smrtnoj postelji njezina dobra majka dade joj ga govoreći: Čuvaj ga uvijek, o kćerko draga, i često ga izmoli. Rozarij će te izbaviti od pogibli; u njem ćeš naći jakost, mir i pomoć u svakoj potrebi tvoga života...

Jadna moja majko, kako sam jadno poslušala tvoju posljednju preporuku! — uzdahne Alica i proplače, stade se gušiti u plaču. Kada se je nekako primirila, pomisli: Bi li ga mogla sada izmoliti? Tko zna, neće li Gospa... Sada?... prekasno je već, sputana sam u okove, koje ljubim; izgubila vjeru a i nadu... Ipak: hoću da ga izmolim!

Siđe s kreveta, obuće haljinu, uzme krunicu i počne moliti. Što je više molila, to je jače osjećala, da joj se srce oslobađa nekoga golemog tereta, a oči su joj lijevale obilne suze, slatke, utješne. Teškom je mukom ipak svršila. Dignuvši se osjećala je u srcu čvrstu odluku: za uvijek će ostaviti kazalište i živjeti za Boga životom ispaštanja i ljubavi.

Odluka nije bila trenutačna niti površna, jer je bila plod pobožno izmoljenog sv. Rozarija. Bez ikakve poteškoće ostavi Alica svoj sjajni stan i povuče se u jednu čednu sobicu, gdje je radila od zore do mraka, da zasluži sebi kruh, jer od novca, što ga je dobila na pozornici, nije htjela za sebe ništa ostaviti.

Nitko se više za nju ne otimlje; nema dragulja ni kićenih odjeća, ali iz njezina pogleda probija mir i vedrina čiste savjesti. Premda siromašna, nalazi načina, kako će pomoći bijednicima; nalazi vremena, da podučava djevojčice u kršćanskom nauku. Svatko je blagoslivlje, tkogod je pozna.

Sv. Rozarij ne leži više zaboravljen u kutijici, već joj poput svetinje visi o krevetu. Alica ga svagdano moli i pokazujući onima, koji se vesele s njome toj promjeni, usklikne s čuvstvom punim zahvalnosti: Sv. Rozariju dugujem svoj spas!

Fr. L.

»U Rozariju ja nalazim najslađu, najugodniju i najjaču privlačivost da se sjedinim s Bogom«. — Sv. Tereza Avilska.

SACRIFICIUM VESPERTINUM

(Večernja žrtva)

U veče kasno, kad nebo zemlju ljubi
I sipa sve jače svoju noćnu tamu,
Kad se duša svetoj u spoznaji gubi,
Kad ljepote zamru pune svijetlog čara:
Čitavi je svemir sličan divnom hramu
Sa bezbroj oltara.

I zemlja je naša ko žrtvenik tajni,
Što lovore hrabrih mučenika krije,
A sočna su polja kadionik sjajni
I svaka vlat trave ko žerava plamna. —
Iz svakog se cvijeta bijeli tamjan vije
I ispunja kadom dolinu i more,
A brda, što sjede mjeseca u sjeni,
Poput svijeća gore — — —
Dok tihi obzor na svinutoj liri
Pobožno prati tamjanovu himnu
U to sveto veče, kad se zemlja smiri
I prinosi žrtvu ugodnu i milu
Dobrom Gospodinu.

— — — — — — — — — — — — — —

A ljudi ruke podižu svoje
— Ko neki davni, krasni svećenici —
Žrtvuju sebe, sve svoje moći,
Skrivene ljepote, zvukove i boje
Ove svete noći.
A gore na zlatnoj, zvijezdanoj stazi
Hisopa grančicu uzimlje Gospod
I škropi zemlju i svemir cijeli
I mjesec, što snene vrhunce gazi;
Ulijeva nadu, olakšava muke,
Blagoslivlja ljude, što su digli ruke,
I dušu, što se u spoznaji gubi.
U veče kasno, kad nebo zemlju ljubi — — —

ROZARIJ I BLAŽENI ALAN DE LA ROŠ

ČETVRTA RUŽA.

Kako su promjenama podvrgnute sve stvari pa i najsvetije, osobito ako ovise o ljudskoj volji, ne treba se čuditi, što bratovština svetoga Rozarija nije ustrajala u prvašnjem žaru nego kojih sto godina

Veliča duša moja Gospoda. (Beuronska umjetnost).

iza svog ustanovljenja; tako je skoro bila pala u zaborav. Osim toga je zloba i zavist đavla bez sumnje mnogo pridonijela da se zanemario sveti Rozarij, eda time zaustavi tijek Božjih milosti, što ih je svijetu stjecala ova pobožnost. I doista je Božja pravda sva evropska kraljevstva kaznila god. 1349. najtežom kugom, koja je igda svijetom harala; ova se je s istoka raširila Italijom, Njemačkom, Francuskom, Poljskom, Ugarskom i opustošila je gotovo sve ove zemlje, budući da je od stotine jedva jedan ostajao na životu; gradovi, trgovišta, sela

i samostani bili su gotovo potpuno prazni kroz tri godine što je trajala ova zaraza. Ovaj su bič Božji slijedila dva druga: hereza Flagelanata (bičevalaca) i zlokobni raskol godine 1376.

A kad su ove nevolje po Božjem milosrđu prestale, Djevica Marija naredi bl. Alanu de la Roš, vrsnom učitelju i glasovitom propovjedniku Reda sv. Dominika iz dinanskog samostana u Bretanji, da obnovi staru bratovštinu sv. Rozarija, eda tako jedan redovnik iz iste provincije, u kojoj je nastala, bude imao čast da je obnovi. Ovaj se blaženi Otac prihvati tog velikog posla g. 1460., iza kako mu osobno naš Gospodin Isus Krist, kako on sam spominje, reče nekog dana iz svete Hostije dok je misio, da ga odluči propovijedati sv. Rozarij: »Što dakle, reče mu Isukrst, ti me iznova propinješ! — Kako, Gospodine? — odvrati blaženi Alan silno prestrašen. — Tvoji me grijesi propinju, odgovori mu Isus Krist, a ja bih još jednom volio biti propet, nego vidjeti mog Oca uvrijeđena grijesima, koje si ti nekoć učinio. A ti me opet sada propinješ, jer ti imaš znanje i što ti je nužno da propovijedaš Rozarij moje Majke i tako da poučiš i oslobodiš mnoge duše od grijeha; ti bi ih spasio i zapriječio bi silno zlo; ako li to ne učiniš, krivac si grijeha, koje oni rade.« Taj strahoviti ukor odluči bl. Alana, da se odmah dade na propovijedanje Rozarija.

Blažena Djevica, da ga još većma osokoli na propovijedanje sv. Rozarija, reče mu jednom: »Ti si u mladosti bio veliki grešnik, no ja sam od mog Sina isprosila tvoje obraćenje, za te sam molila i željela sam, kad bi bilo moguće, sve vrsti muka, samo da tebe spasim, jer su obraćeni grešnici moja slava, a i da te učinim dostojnim posvuda propovijedati moj Rozarij.« Sv. Dominik, spominjući mu velik plod, što ga je on pobrao neprestano propovijedajući narodima ovu krasnu pobožnost, govoraše mu: »Vides quomodo profecerim in sermone isto; id etiam facies et tu, et omnes Mariae amatores, ut sic trahatis omnes populos ad omnem scientiam virtutum«. — »Vidiš ploda, što ga pobrah propovijedanjem sv. Rozarija; i ti i svi ljubitelji Marije činite tako, eda tom svetom vježbom privedete sve narode na pravo poznavanje kreposti«.

Evo kratki pregled iz povijesti, koja nam govori, kako je sv. Dominik ustanovio sveti Rozarij i kako ga je obnovio bl. Alan de la Roš.

Bl. Ljudevit Grignion de Montfort.

PRETPLATNICI, sjetite se da o vašem urednom plaćanju ovisi opstanak »GOSPINE KRUNICE«.

PRIPOVIJEST O BIJELOJ SESTRI

VIII. Ozdravljenje. — Pred ždrijelom nemani.

Nakon tri dana kolebanja među životom i smrću — za kojih je i Sestra umirala sa svojim ljubimcem — Wima je otvorio oči. Bilo mu je kao da je došao iz daleka u tuđi nepoznati kraj te je, kao u čudu, buljio oko sebe tražeći da se snađe. A kad je došao k svijesti, spokojno se osmjehnu Sestri, koja je stajala uz njegov »krevet« okamenjena kao kip, shrvana od straha i nutarnjih patnja, te pruži k njoj drhtave ruke i zamoli je za čašu vode. Sestri je bilo kao da se preporađa na nov život, jer sirotan mladić već tri dana nije ništa okusio, pa ni kap vode, i ako je duge satove izgarao od vrućice te se je činilo da će ga pokositi. Suze radosnice obliše joj sad lice, a zahvalan pogled sam iskaše nebesa da se zahvali na pomoći i da zatraži daljnju pomoć.

I ako je Wima bio skoro iscrpljen od teške bolesti, ipak je njegovo stanje očevidno kretalo na bolje, a s njegovim i zdravlje Bijele Sestre koje život bio je tako tijesno povezan sa životom njezina štićenika. No njezino veselje mutila je pomisao da bi za prvim napadajem tropske groznice mogao slijediti i drugi i treći, kako se to vrlo često događa, a ovi su mnogo žešći i pogibeljniji te im mladić, tako slab i obnemogao, sigurno ne bi mogao da odoli. Odluči, dakle, da će sve sile uložiti da ga očuva od ponovnog napadaja: bdjeti će nad njim i po danu i po noći: čuvaće ga od pogubnog uboda komaraca, krijepiće ga ostacima hrane, što im je dobri Nelli spremio za put, dok će se ona hraniti sirovim lišćem i korijenjem, a čim malo ojača, ostaviće ovaj močvarni kraj i potražiti kakovo naselje gdje bi mogla naći i liječnika i potrebne ljekove . . .

Prvo veselje slijedilo je drugo! Pregledavajući veliku putnu torbu, što je visjela o grani, ciknu od radosti i kliknu: »Bože, je li to moguće?« Ne, nije se prevarila! U dnu torbe otkrila je kutiju kinina, tog najsigurnijeg lijeka proti tropskoj groznici, pa je sad ispuni neizreciva sreća i sigurna nada da će Wimu očuvati od ponovne bolesti i oteti ga smrti. I opet suze navriješe na njezine oči, suze radosti i zahvale što su se kao najžarča molitva dizale u nebesa.

*

Majčina ljubav kojom je Sestra njegovala dragog bolesnika i spasonosni lijek što ga je dobri Nelli na rastanku gurnuo u torbu milih bjegunaca blagotvorno su djelovali na zdravlje bolesnika koje je svagdano kretalo na bolje. Život je opet stao da titra ispaćenim licem

Bijele Sestre, a milozvuk zajedničke molitve presvete krunice stao je opet da se razliježe tihim predvečerjem.

Sestra je ubrzo zaboravila na patnje i pretrpljene boli te činjaše slatke snove o daljnjem radu za dobro duša što sjede u tami neznanstva i u sjeni smrti. A Wima? Ah! On će postati gorljiv misionar; predano za dobro svoje bijedne braće; sav će se žrtvovati kako bi pospješio onaj sretni čas, kad će sunce Istine da osvijetli cijelu njegovu domovinu i cijelu Afriku! . . . Tako je maštala Bijela Sestra prisluškujući noćne tlapnje i kucanje onog plemenitog srca što je već dalo toliko dokaza svoje ljubavi prama Bogu i svoje čvrstoće u vjeri.

Jednog predvečerja, dok je Wima sa sestricom bio uronut u dubok san, a Sestra, po običaju, bdjela uz njihov mekan ležaj, ču ona u šikarju čudan neodređen šum koji je postajao sve jači i bliži. Stade da osluškuje, ali odjednom šuma nesta, pa zaključi da se je to večernji lahor prokrao kroz gusto granje ili je sve bila omama ugrijane mašte. Ipak pođe prama mjestu otkud je dolazio šum, ali ne otkri ništa. Pođe drugim pravcem, ali ni tamo ne nađe ništa. Povrati se, dakle, svojim štićenicima, kadli, na svoj užas, opazi kako se niz deblo stabla pod kojim je spavao Wima spušta golema zmijurina od kojih 10 metara duljine. Bio je to strašni udav, koji doduše redovito ne napada ljude, no ako je gladan, a na dohvatu nema drugog plijena, ne prašta ni čovjeku. Taj zlotvor obično leži savijen na grani ili oko debla kojeg orijaškog stabla otkud vreba na svoju žrtvu. Kad mu se ova približi, razvije se klupko u koje je umotan i golemom brzinom ovije se oko nesretne žrtve i uguši je, da joj kasnije zarine u meso oštre zube i lagano je proguta.

Smrtno blijedilo pokri lice Sestre i s užasom razmišljaše što da radi. Da krikne i probudi Wimu?! A ne bi li to bilo isto što i pospješiti njegovu smrt?! Da se baci pred ralje strahovite nemani te sebe žrtvuje da spasi svoga ljubimca? Ništa bolje, pomisli u prvi čas, i odlučno korakne naprijed, no kao grom ošinu je misao: »A što će slabunjavi, bolesni mladić i slabašno djetešce bez tvoje pomoći? Čemu da se nadaju u ovom pustom kraju, ako ne još strašnijem stradanju i još težoj smrti?«

A ipak, o Bože, treba se žurno odlučiti; treba smjesta raditi, jer se neman eno već spušta nad glavu nesretne žrtve, već požudno obliskuje jezikom i širi opne golemih usana . . . Još čas i oviće se oko onog slabašnog tijela; jednim zamahom polomiće mu kosti i ugušiti ga da ga onda pokopa u svoje nezasitno ždrijelo.

Bilo joj je da svisne od boli i žalosti, kadli joj zapne oko o dvocjevku što ju je Nelli darovao svom prijatelju, pa joj sunu misao da

se upusti u borbu s krvožednom zmijurinom. Skoči k stablu i dohvati pušku, ali joj se krv zaledi, kad pomisli da nigda nije baratala vatrenim oružjem — i ako je Wima više puta htio da je pouči — pa bi mjesto zvijeri mogla da ubije njega sama ili da zvijer samo rani, a to bi je učinilo još bjesnijom i okrutnijom... »Gospode, smiluj se — nadahni što da uradim!« — kliknula je Sestra gledajući kako se neman već spustila nad Wiminu glavu i dugačkim jezikom opipava žrtvu tražeći mjesto gdje će da zarine oštre zube... Na njezin krik izdigne zmijurina glavu i omjeri je prijetećim pogledom, što se je drznula da je buni... Pred smrtnom pogibli svoga štićenika sakupi Sestra posljednju snagu, baci nijem pogled u nebesa, drhtavom rukom podigne pušku i — opali... Dolinom odjeknu mukli hitac, a Sestra se od uzbuđenja i potresa bez svijesti sruši uz sami ležaj Wime.

(Slijedi) O. *A. Rabadan.*

MOĆ KRUNICE

Poznata je stara kleveta kojom se bezvjerci bacaju na vjernike: vjera i pobožnost potamnjuje razum. Naprotiv povijest dvadeset vjekova kršćanstva nepobitno svjedoči da se u vjeri nalazi prava mudrost, kako kože Laktaucije, da i vjera nimalo ne umanjuje slobodu umu dapače ga podiže da se vine do nedoglednih visina. Vjera je sv. Tome Akvinskoga, Galileja pa Kristofora Kolumba i svih onih misaonih divova, koji su svojim umom znatno osvjetlili svemir, i te kako njihov um obogatila i potakla na remek-djela koja su stvorili. Suvišno je nabrajati svu četu velikana koji su ujedno bili dobri vjernici. Imamo ih u prošlosti kao što ćemo ih bez sumnje imati u budućnosti, kao što ih imamo i u (skorašnjoj) sadašnjosti.

Jednog dana stiže u Pariz mladić dugih kosa, vatrenog pogleda. Nije on potpuni bezvjerac, ali se nalazi u žalosnom doba koje bi se moglo nazvati kriza vjere. Uđe iz znatiželjnosti u crkvu sv. Stjepana od Brda. Popođe rastreseno nekoliko koraka, kad mu oko zapne za starca koji je pobožno molio Marijinu krunicu. Pričini mu se da ga pozna, pogleda bolje, približi se drhćući i upozna Ampera svoj ideal, uzor u znanosti, genij, sve. Osjeti u sebi, da se u njemu nešto promjenilo, tijelom ga prođu drhtaji, padne na koljena uz učitelja. Obliju ga suze, a iz njegova srca dizala se k nebu žarka molitva obraćenika. Bila je to potpuna pobjeda vjere i ljubavi prema Bogu. Odsada će on, Fridrik Ozanam, često s nasladom opetovati: »Krunica je Amperova djelovala na me više od svih knjiga, više nego li svi razgovori«.

Otada je on sa svojim drugovima živio sav za Krista. Ulazio je u siromašne kuće, tražio bjednike, da im pomogne. Često se moglo vidjeti ovog dragog mladića, koji je netom izišao iz školskih klupa, kako bez straha ulazi i u najgnjusnija zbježišta da razveseli zapuštene jadnike slatkim posmijehom ljubavi.

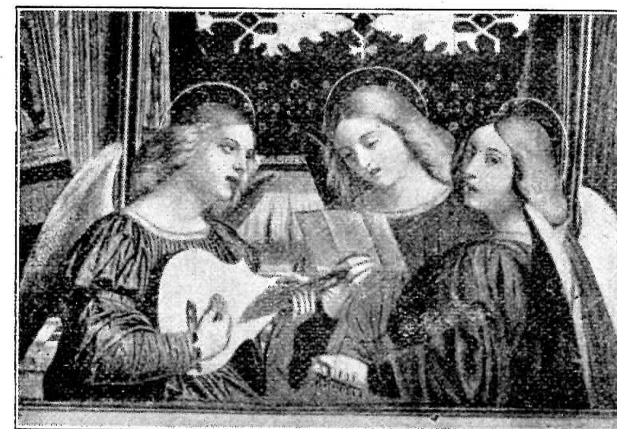
U svojoj oporuci napisao je riječi koje su najljepše počitanje koje se može iskazati Marijinoj krunici koja ga je obratila: »Poznavao sam sumnje ovoga svijeta; ali nutarnji me život uvjerio da ovdje nema mira za duh i srce nego jedino u vjeri Crkve i pod njezinim auktoritetom«.

MLADI KRUNIČARI

MJESEC POSVEĆEN ANĐELIMA.

Opasni li su puti našeg života! Stotinu je teškoća sjelo na sve naše staze i na svakom nam koraku života zasijeda po koji neprijatelj, da prekine nit naših dana. Dakako, to vrijedi i za ovaj naš tjelesni i prolazni život, ali još mnogo više za naš duhovni, vječni

Gerolamo dai Libri: Anđeoski pjev

život. A ipak, ako njega izgubimo, izgubili smo sve. Vremenski naš život i tako jednom treba da prestane. Tako je to već sam Bog odredio. Ali duše naše određene su da živu vječno, i to sretno, pak ako im taj sretan svršetak ne osiguramo, isto je kao da smo ih izgubili. No kako ćemo se sretno provući kroz tolike opasnosti ovako slabi, kako smo? Milošću Božjom, dakako, jer svaki naš duhovni uspjeh djelo je Božje milosti. No ima još jedan osobiti način i sred-

stvo tako zgodno za našu ljudsku slabost, po kojoj nam Bog ukazuje svoju milost i pomoć,

Svima je vama iz katekizma poznato, da je Bog svakomu od nas dao nekog savjetnika i pratioca, koji nas svjetuje da ne pogriješimo i prati da ne zalutamo. Anđeo je to naš dobri, vjerni čuvar naš. Zato treba da gojite osobitu i djetinju pobožnost i odanost prema ovom vašem vjernom čuvaru. To treba da bude uvijek, ali osobito ovog mjeseca, koji je na osobiti način anđelima čuvarima posvećen. Njihov blagdan ne dolazi doista ovog mjeseca, on je tek 2. listopada. Ali taj jesenski mjesec čitav je posvećen našoj miloj nebeskoj zaštitnici, Kraljici presv. Krunice. Zato Crkva već unaprijed posvećuje ovaj mjesec rujan mjesec čašćenju Anđela Čuvara. Svaki dan dakako treba da je vaša molitva i preporuka dobrom Anđelu Čuvaru žarka i odana, ali ovog mjeseca treba da ona to bude još i više. Pa kad se tako naučite ljubiti, častiti i slušati svoje čuvare već za najranijih vaših godina, onda će vaše duše cijelog života ostati tako bijele i nevine, kako su danas. Onda će sigurno vaš život kao tiha rijeka teći sred svih teškoća, koje će vas u životu snaći, dok napokon ne uroni i ne otpočine u moru sreće, stalnosti i vječnosti. *S. L.*

IZ BRATOVŠTINA I KATOLIČKOG SVIJETA

OSNUTAK DOMINIKANSKOG TREĆEG REDA U ZAGREBU.

»Gospođo!, ne biste li htjeli stupiti u Treći red?«, zapitao me jedan od naših zaslužnih otaca dominikanaca. Nepripravna, odgovorih površno i nepromišljeno: »Ne« — »Ne tako naglo! Da Vas malo uputim. A znate li Vi zapravo, što je pravi duh Trećega Reda?« I ovaj je puta odgovor bio negativan. »Duh Trećega Reda je prava i iskrena, duboka ljubav prema Bogu. Ljubav je krepost nad krepostima. Ljubav prema Bogu usko je vezana s ljubavlju prema bližnjemu svomu. Pače, pravi je dokaz da ljubimo Boga svim bićem svojim, ako ljubimo bližnjega svoga, ako se žrtvujemo za brata svoga. Tko Boga ljubi svom dušom, svim bićem svojim, taj treba da je ponizan, nevin u duši svojoj, čedan, treba da bude sabrana duha i pokore te ustrajan u dobru. Krepost pokore zahtjeva strpljivost, prijegor, samozataju. To se doduše malo protivi našoj naravi, ali onaj, koji hoće da postigne savršenstvo, tome to lako ide, taj poteškoće ne nalazi. Duboka, iskrena vjera, odanost, prava ljubav prema Bogu sve svladava, vodi do savršenstva«, tiho i blago zvučile su i uvjeravale ove riječi. I'ove su riječi djelovale, oduševile me, i evo me danas gorljive trećoredice.

Na blagdan patrijarhe Sv. Dominika, utemeljitelja Trećega Reda, skupila se skromna četica u Svetištu Naše Gospe. Veleč. otac prior. A. Orlandini pozdravio je tu četu kao svoje sestre i upozorio da slušaju svoga duhovnog vođu, da primaju savjete, ali i ukore njegove. Iza toga je Upravitelj veleč. otac A. Eterović, svojim poznatim, dirljivim riječima pripravio i ohrabrio gospođe, koje su stupale u Treći Red. Primivši škapulare, kao vanjski znak Trećega Reda, posvetile su se sve prisutne Bogu svome. Tako je eto skromno započeo i kod nas očekivani Treći Red. Skromno je započeo, kako to pravom duhu i odgovara. I ako mu je početak skroman, zato će Bog dati, da on sve više cvate, raste i napreduje. **J. M.**

Dolnje Izimlje. Selo župe Petrovina. Misije, koje su održali ovi Dominikanci o. Jordan Viculin i o. Lujo Matijaca u župi Petrovinskoj izazvale su želju u srcima njenih župljana da se osnuje kruničarsko društvo. Prečasnom g. župniku Ivanu Samboleku uspjelo je da uz mnogo truda i napora privede djelo kraj ut. j. da osnuje društvo i tako malo zbliži svoje župljane i da im time pokaže sigurniji put kojim će stupati u životu u današnje tako pokvareno doba, kada se sve obara na sv. vjeru. Jedan dio toga društva sačinjava i naše selo sa 42 članice koje marljivo i pobožno rade. Otkako je osnovano društvo čitavo naše selo, pa i naša mala kapelica, preporodila se na nov život. Svatko jedva čeka dok zazvoni malo crkveno zvono i tada sve veselo hrli u kapelicu na molitvu. Tu se čuju pobožne i vesele Marijine pjesme, koje pjevaju djevojčice kojih ima oko 15. Idemo 3 puta u tjednu u kapelu i tu molimo na razne nakane. Naše molbe nisu bile uzaludne. Blažena Djevica Marija pomogla nam je da se naša davna želja ipak ispunila. Kupile smo si sliku Svete Krunice. Teške sadašnje prilike zadale su nam mnogo truda dok smo sakupile tu malu svoticu novaca za sliku. Sakupljale smo dinar po dinar i otkidale od svojih ustiju samo da uzmognemo imati Marijinu sliku u našoj sredini. Veliko veselje vladalo je među nama i jedva smo čekale čas kada će se izvršiti blagoslov slike. I taj željno očekivani dan bio je u najljepšem mjesecu u godini, u svibnju, kada se sve zeleni i cvate i kada se u crkvama čuje svakog dana pjesma svibanjskoj Kraljici. Dne 25. svibnja izvršen je blagoslov naše slike u našoj kapelici od prečasnog g. župnika Ivana Samboleka, koji nam je tom prigodom progovorio par lijepih riječi, da nas potakne na daljnji rad i da ostanemo stalni i čvrsti na svome putu u životu i da uzmognemo na taj put privesti i one, koji su skrenuli stranputicom. Slika stoji iskićena u kapeli. Prve ruže u našim vrtovima došle su pred sliku Blažene Gospe. Mi se oko nje sakupljamo kao djeca oko majke svoje. Marija je naša želja, naša nada i naš vodič. Ona je naš uzor bila, sada je i vazda će biti. — Apolonija Gojšić, Ljuba Hursić i Ana Šebešić, revniteljice.

Novi blaženik. U bazilici sv. Petra u Rimu obavljena je dne 21. svibnja na svečani način beatifikacija časnoga sluge Josipa Pignatelli, člana Družbe Isusove. On se rodio u španjolskom gradu Saragosi, a umro je u Rimu. Odlikovao se je odličnim naravnim darovima, a u redovničkom životu bio je uzorom svih kreposti, osobito strpljivosti u svojoj dugotrajnoj bolesti. Ovoj beatifikaciji uz ostale odličnike prisustvovahu takodjer dva naša biskupa: Dr. Kvirin Klement Bonefačić iz Splita i Mons. Lajčo Budanović iz Subotice.

Primjer vrijedan nasljedovanja. Po čitavom svijetu poznata je vjera i bogoljubnost irskoga naroda, napose u glavnom gradu Dublinu, gdje je bio održan posljednji međunarodni euharistijski kongres. Kao posebni dokaz vjerskog života može poslužiti i činjenica da u tome gradu od 320.000 katolika svaki dan prisustvuje svetoj misi 50.000 vjernika, dakle svaka šesta osoba. Tako je kod njih, a kod nas možda u nekim gradovima toliki ih postotak ni u nedjelju nije pri misi, kad su to pod teški grijeh vezani...

Papina enciklika o Španjolskoj. Sveti je otac 3. lipnja izdao okružnicu u kojoj on, kao vrhovni glavar Crkve opisuje sadanji teški položaj katolika u Španjolskoj te ujedno javno prosvjeduje protiv svih nepravda, koje se tamo nanose katoličkoj Crkvi. Papa spominje slavnu prošlost španjolskog naroda i kako je ta prošlost bila uvijek vezana uz vjeru i crkvu. Jednako odbija od sebe i samu pomisao, da bi on bio protiv sadanjeg režima u Španjolskoj iz nekakvih načelnih političkih i ljudskih razloga i obzira. »Svima je poznato — kaže Sveti Otac — da se katolička Crkva ne vezuje ni za jedan oblik vladavine više nego uz drugi, sve dok se ne dira u prava Boga i kršćanske savjesti«. Na kraju enciklike pozivlje Sveti Otac sve španjolske katolike, da u prvom redu polože svu svoju nadu u Providnost i da se mole da Bog oprosti sve uvrede, koje su Njemu nanesene, te »toliko dragom španjolskom narodu« podjeljuje apostolski blagoslov.

Zidanje nove goleme katoličke katedrale. U Liverpoolu u Engleskoj postavljen je 5. lipnja temeljni kamen nove katoličke katedrale, koja će biti po veličini druga crkva na svijetu, dakle odmah iza rimskog sv. Petra. Katedrala će biti posvećena Kristu Kralju, a stajat će oko miljardu dinara. Na svečanost je došao posebni papinski legat u osobi kardinala Mac Roya, primasa iz Irske (Armagh, Ulster), a obredu je prisustvovalo 40 nadbiskupa i biskupa, te nekoliko stotina tisuća vjernika. Eto, kako velika vjera i požrtvovnost i posred najveće krize, znade da podiže Kristu, Bogu i Kralju našemu, najveličanstvenije spomenike!

Proslava Ozanamova i dominikanci. Prigodom proslave stogodišnjice Ozanamove uzeo je vidnog učešća i dominikanski Red. Tako je u pariškoj katedrali, dupkom punoj odabranog slušateljstva, kominikanski general o. Martin Stanislav Gillet održao zanosni govor o djelu Ozanama. Ovoj komemoraciji posvetile su također posebne brojeve dvije francuske dominikanske revije: La Vie Spirituelle i La Revue de Jeunes.

Stanje katoličkih škola u Kini. Danas u Kini vode katolički misionari 9442 škole za nauk vjere, 3177 nižih pučkih škola, 309 viših pučkih škola, 73 niže srednje škole, 28 viših srednjih škola, 25 tako zvanih normalnih škola, 108 stručnih škola, 3 sveučilišta. Škole za vjeronauk polaze i odrasli te katolici i nekatolici, dok pučke, srednje i stručne škole i sveučilišta pohađa u Kini 330.483 učenika. To je svakako veoma lijep napredak, koji mnogo obećaje.

Francusko kruničarsko hodočašće u Lurd. Tri dominikanske francuske provincije pripravljaju zajedničko hodočašće u mjesecu listopadu u Lurd. Ono će dobiti posebno značenje ove godine, u kojoj ujedno pada 75. godišnjica lurdskih ukazanja i 50. godišnjica od prve enciklike Lava XVIII., kojom je na novi život probudio bogoljubnost presv. Krunice i osnovao pobožnost mjeseca listopada u čast Kraljice presv. Krunice. Tome će se hodočašću pridružiti dva dominikanska biskupa, misionara u Brazilu, mons. Carrérot i mons. Thomas.

Studenti sveučilišta »Angelicum« kod Svetog Oca. Pred koje vrijeme primio je Sveti Otac Papa starješine, profesore i učenike rimskog dominikanskog sveučilišta »Angelicum« u svečanu audijenciju. Tom je prigodom Sveti Otac održao govor istakavši zasluge dominikanskog Reda i spomenuvši kako se on veseli njegovom razvitku i napretku. »Svuda, rekao je Papa, gdje ima sinova sv. Dominika, opaža se odražaj njihovih nauka i njihovog duhovnog života, koji se proteže, može se reći, na čitavu Crkvu i napunja velikom utjehom srce Kristova Namjesnika«.

Razvitak poljskog katoličkog sveučilišta. Poljaci su s velikim žrtvama osnovali svoje katoličko sveučilište u Lublinu. Ove je godine na sveučilištu bilo 1000 slušača, a pred par mjeseci ministarstvo prosvjete podijelilo je tom sveučilištu prava drugih poljskih državnih sveučilišta, što će nesumnjivo doprinijeti još jačem procvatu sveučilišta.

Stolica za misijsku znanost na bečkoj univerzi. U mjesecu svibnju osnovana je na bečkoj univerzi stolica za misiologiju, koja je povjerena poznatom učenjaku o. Ivanu Thauren-u iz Družbe Riječi Božje. U svom nastupnom predavanju, koje je i posebno otisnuto, bavi se počecima misijske znanosti, koja je prilično stara, te napose obrađuje utjecaj misionara na znanost, umjetnost te uopće kulturu Indije i Kine.

Jesensko hodočašće u Rim. Na blagdan sv. Jeronima polazi novo, jesensko hodočešće u Rim. To će hodočašće proslaviti 30. rujna blagdan sv. Jeronima u našem zavodu sv. Jeronima, te istoga dana biti primljeno u audijenciju od sv. Oca Pape. Osim Rima, u kojem će se glavna skupina hodočasnika zadržati 5 dana, pohodit će hodočasnici grob sv. Franje u Asizu, i to na sam blagdan sv. Franje 4. listopada, a svratit će se na grob sv. Dominika u Bolonju te posjetiti usput Firencu i Veneciju. Cijelo putovanje traje 10 dana, a stoji za III. razred Din. 1.990.—, za II. razred Din. 2.750.—. Osim toga biti će za jednu skupinu udešeno kraće putovanje t. j. trodnevni boravak u Rimu, te cijena za to kraće putovanje iznosi Din. 1.000.—. Odlazak će biti iz Zagreba 28. rujna, a povratak 7. listopada (za skraćeno putovanje 2. listopada). Prijave prima i upute daje **Jeronimski putnički odbor, Zagreb, Trg Kralja Tomislava2 1.**

KNJIŽEVNOST.

DJELA SV. TEREZIJE OD ISUSA. Svezak I. i II. Cijena svakom svesku 40 Din., vez. 55 Din., poštarina 3 Din. po svesku. Narudžbe prima: Dominikanska naklada »Istina«, Zagreb, Maksimir.

Dotiskana su eto dva prva, a doskora će i treći svezak »Djela sv. Terezije od Isusa«. Nemoguće je izreći, koliko se blago krije u toj duhovnoj riznici. Uredništvu neprestano stižu pohvale, što je i naš narod obdarilo tim divnim djelima, koja su već davno prevedena skoro na sve jezike. Tko ikako može neka ih što prije dobavi, da tako svojoj duši priušti plemeniti užitak odabrane duhovne hrane. Nek bude uvjeren, da ne će žaliti malu materijalnu žrtvu i trošak. Gornja pogodovna cijena još uvijek traje. Požurite se dakle!

Sveta Misa. Treće izdanje priredio sveuč. prof. dr. Dragutin Kniewald. Knjige katoličkog života. Zagreb 1933. — Cijena Din. 3.— bez poštarine. (Od 50 primjeraka dalje po Din 2.50; drugih pogodnosti na ima). — Novo je izdanje udešeno za zajedničku recitaciju kod tihe svete Mise, za pjevanje pjevane svete Mise, za recitaciju ili pjevanje jutarnje i večernje molitve. — Imade dakako i vrlo praktičnu ispovjednu i pričesnu pobožnost. Osim toga nastojalo se udovoljiti želji, koja se bila nekoliko puta istakla, da ovaj priručnik uzmogne poslužiti i ministrantima kao priručnik za odgovore i služenje kod svete Mise. Mnogi će vjeroučitelji i nadalje s velikom korišću moći ovaj priručnik upotrebljavati i kao pomoćnu knjižicu u liturgici, u partiji, koja govori o svetoj Misi.

PRILOG:

Nastoj da svaka ruka, koja pobožno prebire krunicu, daruje samo jedan dinar mjesečno, pak ćemo već slijedeće godine podići u bijelom Zagrebu velebni hram Majci Božjoj presv. Krunice.

PRINOSI ZA GRADNJU SVETIŠTA KRALJICE PRESV. KRUNICE U ZAGREBU

Utemeljitelji: Dr. J. Šćetinec prof. u Zagrebu din. 1000.—; R. H. din. 100.— (sedmi obrok); Cecilija i Bogoslav Janoušek, Zagreb, din. 100.— (treći obrok); Kovačić Nikola, Gjurgjevac, din. 200.— (sedmi i osmi obrok); Grubišić Ivan, Zagreb, Zupanova, din. 50.—.

Dobrotvori. Po din. 300.—: Dr. Antun Messner, prof. Zagreb (misne intencije). Po din. 200.—: Časne sestre Dominikanke. Po din. 100.—: Blaž Kovačić, župnik, Markuševac (misne intencije); Žalac Marija, Karlovac; Stošić Danica, Zagreb, Kažotićev trg; Borić Nikola, župnik Rečica; Prikril Gabrijela, Zagreb; Srakočić Slavo, Dugaresa, M. V. Po din. 50.—: Trpinić Ana, Zagreb, Dolac. Po din. 40.—: Vera Weissbacher, Zagreb, Žumberačka. Po din. 25.—: Mihelčić Ljubica, Karlovac. Po din. 20.—: Bižaca Stjepan, trgovac, Postire, Brač. Po din. 15.—: Jandrić Katica, Novska. Po din. 12.—: Bakran Đuro, Zagreb, Jordanovac. Po din. 10.—: Prpić Ankica, Kašina; Sklebar Marija, M. B. Pitomača. Sakupljeno u škrabici kapeli u Maksimiru din. 394.25. Sakupila: Ralašić Katarina u Staroj Gradiški din. 10; Marija Bartolović din. 3, Marija Zečević din 1, Marija Nežić din 1, Eva Nežić din. 2, Eva Kukić din. 1.50, Ralašić Katarina din. 1.50. Sakupio revnitelj Antun Belešić din. 300: Matešić Marija din. 20, Bišćan Terezija din. 20, Bastaić Rudolfina din. 10, Pribil Vjenceslav din. 10, Vujčić Marica din. 10, Pocek Stjepan din. 10, Drgalić Marija din. 10, Host Kornelija din. 10, Kastner Teodor din. 40, Simić Ružica din. 10, Matijević Tomo din. 10, Kovačić Darinka din. 10, Bišćan Terezija din. 20, Pelegeg Katarina din. 10, Vjenceslav Pribil din. 10, Ruža Rade din. 50, Ljubica Tomek din. 20, Pelegeg Karolina din. 10 i Ana Holečko din. 10. Sakupila revniteljica Ema Nikolić din. 263.—. Mirko Nikolić din. 15, Ema Nikolić din. 20, Emica Kapussy din. 7, Anka Sviben din. 40, Štefa Lubenjak din. 15, Baršić Katica din. 15, gostiona Kutnjak din. 30, delikatesa Brezni-

Anka Šantel din. 15, Prpić trgovina din. 15, Apoteka sv. Roka din. 6, Ante Starčević din. 6, Franjo Dittrich din. 9, Marija Zemljak din. 30, Gedeon Knežević din. 20, Vila Suznel din. 5. Sakupio Josip Gros, revnitelj, din. 10 od gđe. Zore Vasić.

Marnim i revnim darovateljima i sabirateljima iz srca hvala! Njihove žrtve, plemenitost i gorljivost u svako doba i svako vrijeme zaslužuju pohvalu, ali na osobiti način u ove naše današnje za mnoge tako crne dane. Danas, velimo, kad je svaki, pa i najmanji, dar obično spojen s priličnom žrtvom, i kad pojedinci znadu doslovce iz ustiju otkidati za plemenito djelo. No neka svi ti znadu, da zato i mi znamo cijeniti njihove darove. Oni su naši dragocjeni suradnici, i ono, što će se, dao Bog u što skorijoj budućnosti, izvesti to oni mogu s nekim naročitim pravom nazvati svojim djelom. No malo bi bilo, kad bismo im samo mi bili zahvalni. Nek budu uvjereni da njihova imena neizbrisivim pismenima piše u knjigu svoje ljubavi također naša nebeska Majka, naša slavna Kraljica presv. Krunice. Njoj oni u prvom redu darivaju te svoje i velike i sitne prinose. A ona nikom još nije ostala dužna. U času, koji bude najteži, i kad potreba bude najljuća, znat će ona već stostruko odvratiti. I u ovom i u onom životu! I duhovnim i tjelesnim milostima! Ta misao neka dakle krijepi naše drage prijatelje i dobročinitelje i ona neka ih potiče na nove žrtve. Ali nadasve neka ih sokoli uvjerenje, da takvim svojim radom na najodličniji način rade na proširenju kraljevstva Božjeg na zemlji, na ispunjivanju onoga, što svaki dan mole u Očenašu, zazivajući: »Dođi kraljevstvo Tvoje!« A može li pravi kršćanin da igda bude tako plemenito ponosan, kao kad je svijestan da radi za tako plemeniti cilj?

Odbor za gradnju Svetišta.

AKCIJA ZA PROŠIRENJE CRKVE-MATICE BRATOVŠTINE PRESV. ROZARIJA U SPLITU.

»Pobožnom Društvu« poslaše nadalje svoj milodar slijedeći: N. N. din. 2.000; N. N. din. 200; M. Krušlin din. 200; L. Berković din. 200. Po din. 100: M. Nejasmić, J. Tomašević, N. N., Čč. Dominikanke, Gruž, M. Sinković, I. Kraissel; L. Novdal din. 200; A. Sponza din. 140; P. Prekupec din. 130; Ivan i Anka Abramović din. 300.

Po din. 50: N. N., Fr. i Anka Majstorović, M. Ivanišević, Katarina Varga, M. Movljarić, N. N., N. Puhiera, F. Nižetić, J. Maroli, Agata Kovačić.

Saribni arak:

Zdralović Jelinka sakupila je din. 75.
Mirko Šiler i A. Čisper sakupili su din. 50.
Lj. Matanović, Sinj, sakupila je din. 74.
Josip Franović sakupio je din. 191.
Ivana Spinčić sakupila je din. 53.
M. Matošić sakupila je din. 112.

Fr. Leš skupila je din. 410, a darovaše dr. Radivoj J. din. 30; po din. 20: Đ. Kloiber, F. Cisak, A. Vlade, J. Gostopić, M. Tonković, A. Lasović, M. Ivanuš, N. N., L. Glivetić, D. Reitter, M. Abrić, N. N., M. Mezger, M. Kuntarić, Leopold Rupreh, I. Fenc, D. Regina, Pavica Goršetić, Terezija Nikšić, Fr. Leš.

P. Gunjača skupila po drugi put din. 153.

M. Friedrich skupila je din. 84.

A. Kolendić skupila je din. 283, a darovaše po din. 20: V. Gvozden, St. Kotlarić; po din. 10: A. Brailo, N. Mekišić, L. Bijelić, K. Bučar, ss Milosrdnice, M. Bašić, A. Jereković, M. Štuk, B. Vigna, A. Letunić, Ana Kolendić, M. Čurčija, Šikić, J. Dabrović, V. Nizić, M. Žalud, M. Tomas, N. N., M. Burić, J. Musladin, C. Medo.

Nađeno u škrabici u crkvi 867 din.

N. N. beskamatni zajam od 8.000 dinara; N. N. oveći zajam uz mali postotak.

Za zlatnu Gospinu krunu darovaše: N. N. srebrno puce, N. N. 4 srebrne krune, M. Vidaković 1 liru, M. Knežij 1 srebrni forint, K. Klinovski 1 srebrnu krunu, J. Vidaković 1 liru, N. N. zlatni prsten, N. N. zlatni lanac i 1 zlatni broš.

Plemenitim darovateljima hvala, a mila Gospa od Rozarija neka obilno odvrati. Poradite još više svi vi dragi bogoljubnici Marijinog Rozarija, da se ova crkva-matica što prije potpuno uredi. Imena darovatelja, ako još nisu uvrštena u glasnik, neka se ustrpe, pak će i njihova časna imena biti tiskana. Svaki milodar ili dar za zlatnu krunu pošaljite na: Pobožno Društvo Presv. Rozarija — Split, Hrvojeva 2.

Odgovorni urednik O. Sibe Dr. Budrović, Zagreb, Kkžotićev trg 4
Tisak Knjigotiskare Braća Kralj.